

בית המשפט העליון

רע"א 5796/17

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשים: 1. חברת אפ-גרדאבל בע"מ
2. זלמן זבדצקי
3. יהודית זבדצקי

נגד

המשיב: פקיד שומה ירושלים

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 20.6.2017 בע"מ 40803-02-16 שניתנה על ידי כבוד השופט א' דורות

בשם המבקשים: עו"ד יובל ליכטר

בשם המשיב: עו"ד יאיר זילברברג

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' דורות) בע"מ 40803-02-16 מיום 20.6.2017, בגדרה נדחתה בקשת המבקשים להתיר להם להיפגש עם עדים מעדי התביעה בהליך פלילי המתנהל נגדם, לשם גביית תצהירי עדות ראשית במסגרת הליך אזרחי.

2. ביום 18.2.2016 הגישו המבקשים שני ערעורים, שהדיון בהם אוחד, ואשר עוסקים בדחיית השגות המבקשים על החלטות המשיב. בעוד ההליך האזרחי מתנהל, הגיש המשיב כתב אישום נגד המבקשים 1-2. ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום נכללו בין היתר רואה החשבון ומנהלת החשבונות של המבקשת 1, כמו גם עובדיה, ספקיה ולקוחותיה בתקופה הרלבנטית לאישומים (להלן: עדי התביעה).

3. ביום 10.11.2016 הגישו המבקשים בקשה לעיכוב הדיון בהליך האזרחי עד למתן הכרעת דין בתיק הפלילי. המשיב התנגד לבקשה זו, ובתום דיון שנערך ביום 8.1.2017 ניתנה החלטה, בגדרה נקבע כי על מנת שהמשיב ישקול את הסכמתו לעיכוב ההליכים, יפנו אליו המבקשים עם הצעה לתשלום חלקי של חובם בתוספת בטחונות

ליתרת החוב. בית המשפט המחוזי קבע כי במידה ולא תושג הסכמה כאמור – תינתן החלטה בעניין. לאחר אי-אילו ארכות ודחיות, הגישו המבקשים ביום 15.5.2017 בקשה ליצור קשר ולהיפגש עם עדים המופיעים ברשימת עדי התביעה, לזמנם למתן עדות בהליך האזרחי ולהגיש תצהירי עדות ראשית מטעמם; מבלי שהדבר יחשב לשיבוש מהלכי משפט, להדחת עד או להטרדתו. לטענתם, בקשה זו הוגשה משהבינו "כי המשיב מסרב להצעתם המשופרת להמצאת ערובה [ו] החליטו לנהל את ההליכים במקביל אך עם הגשת תצהירים מטעם העדים הרלוונטיים" (פסקה 31 לבקשת רשות הערעור). מנגד, טען המשיב כי אין לאפשר למבקשים להיפגש עם עדי התביעה. בהחלטה מיום 20.6.2017 קבע בית המשפט המחוזי, כי "לא ניתן להתיר למבקשים להיפגש עם עדים הנכללים ברשימת עדי התביעה בכתב האישום, לשם גביית תצהירי עדות ראשית לצורך ההליך האזרחי". יחד עם זאת, הוסיף בית המשפט המחוזי וקבע כדלהלן: "המבקשים יוכלו לזמן לעדות את העדים הרלבנטיים באמצעות בית המשפט, ללא הגשת תצהירי עדות ראשית. כמו כן, יוכלו המבקשים להגיש את ההודעות שניגבו מהעדים בחקירת המס, כתחליף לתצהיר עדות ראשית של אותם העדים".

4. מכאן בקשת רשות הערעור שלפני, שבה נתבקשתי להורות על 'הקפאת' ההליך האזרחי עד להכרעה בתיק הפלילי, ולחלופין להתיר למבקשים להיפגש עם עדי התביעה המצוינים בבקשה שהוגשה לבית המשפט המחוזי. המבקשים מכבירים במילים אודות הצורך בעיכוב הדיון בהליך האזרחי, וכמו כן, טוענים כי מניעת פגישתם עם העדים הנחוצים להם בהליך האזרחי – תפגע בזכויותיהם הדיוניות. זאת, בייחוד לאור סדרי הדין בערעורי מס, המאפשרים למשיב להגיש ראיות אשר ככלל אינן קבילות בהליך אזרחי (תקנה 10(ב) לתקנות בית משפט (ערעורים בעניני מס הכנסה), התשל"ט-1978).

5. לעומתם, טוען המשיב כי יש לדחות את הבקשה על הסף. לטענתו, אין מקום להיעתר לסעד של עיכוב הדיון בהליך האזרחי, שכן הוא לא נדון כלל בהחלטה מושא בקשת רשות הערעור. עוד נטען כי החלטת בית המשפט המחוזי עוסקת באופן הגשת עדויות, ועל כן, היא מסוג החלטות שאין ליתן בהן רשות ערעור – אם על-פי סעיף 6(1) לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009 (להלן: הצו); אם בשל האמור בסעיף 41(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק). המשיב מוסיף וטוען כי דין הבקשה להידחות גם לגופה, שכן בית המשפט המחוזי התיר למבקשים לזמן את עדיהם לעדות ראשית, ובכך איזן כיאות בין אינטרס המבקשים לבין החשש מפני השפעה שאינה כדין על עדי התביעה.

דיון והכרעה

6. עיינתי בבקשת רשות הערעור ובתגובת המשיב, שקלתי את נימוקיהן, ובאתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות – על שני ראשיה. כאמור בתגובת המשיב, 'הקפאה' זמנית של ההליך האזרחי לא עמדה כלל לדיון בגדר ההחלטה מושא הבקשה דנן. ברי אפוא כי אין ניתן להעניק סעד מעין זה במסגרת הבקשה שלפני. זאת ועוד, החלטת בית המשפט המחוזי לאסור על המבקשים להיפגש עם עדי התביעה, תוך קביעה כי העדויות תישמענה על דרך של עדות ראשית בבית המשפט – הריהי "החלטה בעניין [...] אופן הגשת עדויות", ונמנית אפוא על סוגי ההחלטות שאין ליתן בהן רשות ערעור (סעיף 1(6) לצו).

7. כמו כן, הלכה פסוקה היא כי בית משפט זה ממעט להתערב בהחלטות הערכאה הדיונית הנוגעות לניהול ההליך ולסדרי הדין (רע"א 3149/14 זר.פ.ר.י.ו (2000) בע"מ נ' 99, פסקה 5 (1.6.2014)). החלטת בית המשפט המחוזי – אשר מאפשרת למבקשים לזמן את עדיהם לעדות בבית המשפט, ולהגיש הודעות שנגבו מהעדים חלף תצהירי עדות ראשית – מאוזנת ומניחה את הדעת; לא ראיתי הצדקה לשנות ממנה. נוסף על כך, לא שוכנעתי כי הותרת ההחלטה על כנה תשפיע "באופן ממשי על זכויות הצדדים", תגרום למבקשים "נזק של ממש" או תביא לכך שיתנהל "הליך מיותר או בדרך שגויה". דין הבקשה להידחות אפוא גם על יסוד האמור בסעיף 41(ב) לחוק.

סוף דבר, הבקשה נדחת.

המבקשים ישאו בהוצאות המשיב בסך של 5,000 ₪.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי התשע"ח (15.10.2017).

ש ו פ ט